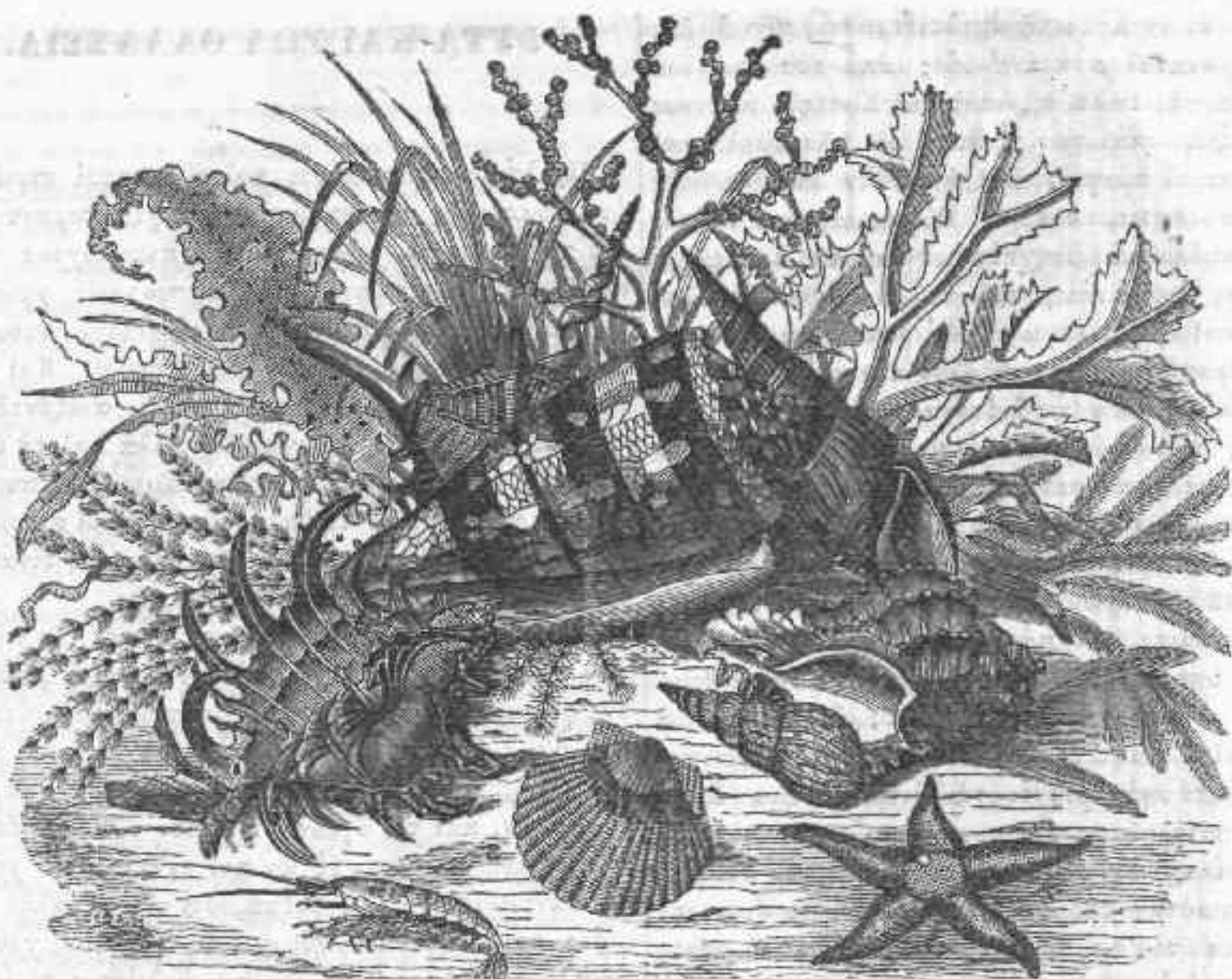

Θαλάσσια φυτά καὶ μαλάκια.

ὁποῖον μεταχειρίζομεθα ὡς ἀνθελμιντικόν. Κατὰ τὸν Κοραῆ, ἴσως εἶναι τοῦτο τὸ ἀγρίθιον Σαρτόριον τοῦ Διοσκουρίδου.

Εἰς πολλὰ μέρη μεταχειρίζονται φυτὰ θαλάσσια ὡς θεραπευτικὰ παθῶν στηθικῶν, θυμάτων τῶν πνευμόνων καὶ τῆς βρογχοκίτης.

Εἰς τὴν Γαλλίαν μάλιστα πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἰωδίου, ἱατροὶ τινες διεσκόρπιζον εἰς τοὺς κοιτῶνας ὅπου ἦσαν θυματῖαι ἀσθενεῖς ἐκ τῶν φυτῶν τούτων.

Τὰ φυτὰ ταῦτα, καὶ τοὶ ἔχοντα ποικιλίας καὶ διαφοροὺς ιδιότητας, ἀνήκουσιν ὁμῶς, ὡς εἴπομεν, ὅλα εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν οἰκογένειαν. Ἐξ ἐναντίας τὰ ζῶα τῆς θαλάσσης ὑπάγονται εἰς πολλὰς κλάσεις, οἷον τὴν τῶν ἰχθύων, τῶν ἑρπετῶν κλ' ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν εἰπεῖ σήμερον ὀλίγα περὶ μόνον τῶν μαλακίων, τῶν ὁποίων ἡ κλάσις περιέχει ἄπειρα γένη καὶ εἴδη, οἷον πολύποδες, σπῆρες, ἀργοναύτας, ναυτίλους, καλαμάρια καὶ τὰ τοιαῦτα. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ κλάσις αὕτη ἦτο ἄλλοτε, ἐπὶ τῶν λεγομένων γεωλογικῶν χρόνων, πλουσιωτέρα, διότι περιεῖχεν εἴδη σῳζόμενα σήμερον εἰς κατάστασιν ἀπολιθώσεως. Οἱ γαστερόποδες εἶναι μαλάκια γυμνὰ ἢ περιβαλλόμενα δι' ὀστράκων ἐν γένει μονοθύρων. Συλλογαὶ τοιούτων πλουσιωτάται εὐρίσκονται εἰς τὰ μουσεῖα τῆς Εὐρώπης, καὶ τοιαῦτα εἶναι ἡ ὡραιότης καὶ ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων αὐτῶν, ὥστε νομίζεις ὅτι βλέπεις ἄλλα καὶ χρυσαλίδας. Αἱ κωνοειδεῖς κογχύλαι, τὰς ὁποίας οἱ Γάλλοι ὠνόμασαν δόξαν τῆς θαλάσσης

διὰ τὴν ὡραιότητα αὐτῶν, εἶναι καὶ σπάνια καὶ πολύτιμοι μουσεῖα δέ τινα, ἐν' ἀποκτήσῃ μίαν μόνην ἐπλήρωσαν καὶ ὑπὲρ τὰς χιλίας δραχμάς. Μετὰ τὰς κογχύλας ταύτας ἔρχονται αἱ καὶ σήμερον πολυλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καλούμεναι πορφύραι, ἐξ ὧν λέγεται ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐξῆγον χρῶμα πορφυροῦν. Κομψαὶ τὸ σχῆμα καὶ λαμπραὶ τὸ χρῶμα εἶναι καὶ ἄλλαι κόγχαι, οἷαι ἡ χοιρίνη, αἱ σιλπιγγοειδεῖς κογχύλαι καὶ καθεζῆς.

Τὰ δίθυρα ὀστρακοδέρμα εἶναι ἔτι μᾶλλον γνωστά, καὶ μᾶλλον ἐπιζήτητα παρὰ τῶν θεραπευόντων μάλιστα ἰδιαζόντως τὴν γαστέρα. Οὕτω δὲ ὀνομάζονται τὰ ὀστρεῖδια, τὰ κτένια, τὰ μύδια, αἱ καλὸν γινώμαι, τὰ γαῖδουράποδα, κλ.

Ἄλλη οἰκογένεια ὀστρακοδέρμων εἶναι ἡ τῶν ἀστακῶν, καρίδων, καραβίδων, παγούρων, παγουρομάτων, κλ.

Εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἐχينوδέρμων ἀνήκουσιν οἱ ἐχῖνοι, οἱ σταυροί, κλ. τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται εἰς τινα μέρη καὶ ἵνα λιπαίνωσι τὴν γῆν.

Θυμασσοτέρα δὲ πάντων εἶναι ἡ τάξις τῶν μικροσκοπικῶν καὶ ἀοράτων σχεδὸν ζωύφιων, διὰ τὸν πολὺπλοκον αὐτῶν ὁργανισμὸν. Ὁ Λιννέος εἶχε δίκαιον βεβαιῶς ὅτι εἶλεγε· « Τὰ μικρὰ βλέποντες πρέπει νὰ θαυμάζωμεν τὴν φύσιν ». C'est surtout dans les petites choses qu'il faut admirer la nature.